

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

10 decembrie 2019 *

„Acțiune în anulare – Piața internă – Libertăți fundamentale – Regulamentul (UE) 2018/1724 –
Înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii
de asistență și de soluționare a problemelor – Autoritate infrastatală – Calitate procesuală activă –
Afectare individuală – Inadmisibilitate”

În cauza T-66/19,

Vlaamse Gemeenschap (Belgia),

Vlaams Gewest (Belgia),

reprezentate de T. Eyskens, de N. Bonbled și de P. Geysens, avocați,

reclamante,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de I. McDowell, de R. van de Westelaken și de M. Peternel, în calitate de agenți,

și

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de K. Michoel și de O. Segnana, în calitate de agenți,

pârâți,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO 2018, L 295, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din doamna M. J. Costeira, președintă, domnul D. Gratsias (raportor) și doamna T. Perișin, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Ordonanță

Istoricul cauzei

- 1 La 6 mai 2015, Comisia Europeană a adoptat o comunicare intitulată „O strategie pentru o piață unică digitală în Europa” [COM(2015) 192 final]. La punctul 4.3.2 din această comunicare, intitulat „E-guvernarea”, Comisia observă că „punctele de contact dintre autoritățile publice și cetățeni/întreprinderi sunt în prezent fragmentate și incomplete” și că „s-ar putea răspunde mai bine nevoilor întreprinderilor și ale cetățenilor în activitățile lor transfrontaliere prin consolidarea infrastructurilor de servicii digitale din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei și prin extinderea și integrarea portalurilor, a rețelelor, a serviciilor și a sistemelor europene existente [...] și conectarea acestora [în cadrul unui] «portal digital unic»”.
- 2 Astfel, Comisia s-a angajat să prezinte un nou plan de acțiune privind e-guvernarea pentru perioada 2016-2020, care urma să cuprindă, printre altele, „extinderea și integrarea portalurilor europene și naționale” în vederea realizării portalului digital unic în discuție.
- 3 În plus, la 28 octombrie 2015, Comisia a adoptat o comunicare intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” [COM(2015) 550 final]. Prin această comunicare, Comisia și-a stabilit strategia pentru piața unică.
- 4 În acest context, Comisia a formulat o propunere legislativă care a condus la adoptarea Regulamentului (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO 2018, L 295, p. 1).
- 5 Potrivit considerentului (4) al acestuia, Regulamentul 2018/1724 pune la dispoziția cetățenilor și a întreprinderilor un acces ușor la informațiile, la procedurile și la serviciile de asistență și de soluționare a problemelor de care au nevoie pentru a-și exercita drepturile în cadrul pieței interne. Astfel, portalul înființat prin acest regulament ar putea contribui la o mai mare transparență a normelor și reglementărilor care vizează diverse aspecte ale activității comerciale și ale vieții, în domenii precum călătoriile, pensionarea, educația, ocuparea unui loc de muncă, sănătatea, drepturile consumatorilor și drepturile familiei.
- 6 Potrivit considerentului (6) al acestuia, Regulamentul 2018/1724 are trei obiective, și anume, reducerea oricăror sarcini administrative suplimentare suportate de cetățenii și de întreprinderile care își exercită sau doresc să își exercite drepturile pe piața internă, inclusiv dreptul la liberă circulație a cetățenilor, în deplină conformitate cu normele și cu procedurile naționale, eliminarea discriminării și asigurarea funcționării pieței interne în ceea ce privește furnizarea de informații, de proceduri și de servicii de asistență și soluționare a problemelor.
- 7 Potrivit considerentului (7) al Regulamentului 2018/1724, pentru ca cetățenii și întreprinderile din Uniunea Europeană să se bucure de dreptul lor la liberă circulație în cadrul pieței interne, Uniunea ar trebui să adopte măsuri specifice și nediscriminatorii care să le permită cetățenilor și întreprinderilor să aibă acces cu ușurință la informații suficient de complete și fiabile cu privire la drepturile lor în temeiul dreptului Uniunii și la informarea în legătură cu normele și cu procedurile naționale aplicabile pe care vor trebui să le respecte atunci când se mută, locuiesc sau studiază sau atunci când stabilesc sau desfășoară activități comerciale într-un alt stat membru decât cel de origine.
- 8 Or, astfel cum se indică în cuprinsul considerentului (9) al Regulamentului 2018/1724, cetățenii și întreprinderile din alte state membre pot fi dezavantajați din cauza lipsei de familiarizare cu sistemele administrative și cu normele naționale, din cauza diferitelor limbi utilizate, precum și din cauza lipsei

de proximitate geografică față de autoritățile competente dintr-un alt stat membru decât cel de origine. Potrivit aceluiași considerent, modul cel mai eficient de a reduce obstacolele pentru piața internă este de a le permite utilizatorilor transfrontalieri și netransfrontalieri să aibă acces la informații online, într-o limbă pe care o înțeleg, pentru a le permite să finalizeze procedurile pentru respectarea normelor naționale integral online și de a le oferi asistență în cazul în care normele și procedurile nu sunt suficient de clare sau în cazul în care întâmpină dificultăți în exercitarea drepturilor lor.

- 9 Astfel, potrivit considerentului (12) al acestuia, Regulamentul 2018/1724 are ca obiect să creeze un portal digital unic pentru a servi drept punct de intrare unic prin intermediul căruia cetățenii și întreprinderile să aibă acces la informații cu privire la regulile și cerințele pe care trebuie să le respecte, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.
- 10 În acest context, în considerentul (35) al Regulamentului 2018/1724 se indică faptul că accesibilitatea informațiilor destinate utilizatorilor transfrontalieri poate fi îmbunătățită substanțial dacă informațiile sunt disponibile într-o limbă oficială a Uniunii pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri.
- 11 Articolul 2 din Regulamentul 2018/1724 prevede următoarele:

„(1) Un portal digital unic («portalul») se creează de către Comisie și statele membre în conformitate cu prezentul regulament. Portalul constă într-o interfață comună pentru utilizatori administrată de Comisie («interfața comună pentru utilizatori»), care este integrată în portalul «Europa ta» și care oferă acces la paginile web relevante ale Uniunii și naționale.

(2) Portalul oferă acces la:

- (a) informații privind drepturile, obligațiile și normele prevăzute în dreptul Uniunii și în dreptul intern, aplicabile utilizatorilor care își exercită sau intenționează să își exercite drepturile care decurg din dreptul Uniunii în materia pieței interne, în domeniile enumerate în anexa I;
- (b) informații privind procedurile online și offline și linkuri către procedurile online, inclusiv privind procedurile vizate de anexa II, stabilite la nivelul Uniunii sau la nivel național pentru a le permite utilizatorilor să își exercite drepturile și să respecte obligațiile și normele în materia pieței interne în domeniile enumerate în anexa I;
- (c) informații și linkuri către serviciile de asistență și soluționare a problemelor enumerate în anexa III sau menționate la articolul 7 cărora cetățenii și întreprinderile li se pot adresa cu întrebări sau probleme legate de drepturile, obligațiile, normele sau procedurile menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.”

- 12 În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1724, statele membre se asigură că utilizatorii au acces online rapid pe paginile lor web naționale la informațiile vizate la articolul 2 alineatul (2) din același regulament (a se vedea punctul 11 de mai sus).
- 13 În plus, potrivit articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1724, „[f]iecare stat membru se asigură că utilizatorii pot să acceseze și să finalizeze, în întregime online, oricare dintre procedurile enumerate în anexa II, dacă procedura relevantă a fost stabilită în statul membru în cauză”.
- 14 Articolele 9-11 din Regulamentul 2018/1724 prevăd o serie de cerințe de calitate ale informațiilor publicate în temeiul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 4 din Regulamentul 2018/1724 în scopul unei informări cât mai precise posibil în ceea ce privește exercitarea drepturilor și a inițierii procedurilor enumerate în anexele I și II la același regulament, precum dreptul de a călători, de a lucra, dreptul de ședere, dreptul de a studia sau de a demara o activitate comercială în alt stat membru sau de a adresa administrației cereri privind reședința, studiile sau viața profesională.

- 15 În acest context, articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2018/1724 prevăd că statele membre fac informațiile accesibile într-o limbă oficială a Uniunii care este pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri.
- 16 În plus, potrivit articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2018/1724, în ceea ce privește procedurile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din același regulament, statele membre se asigură că utilizatorii pot accesa instrucțiuni în legătură cu completarea unei proceduri într-o limbă oficială a Uniunii care este pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri.
- 17 Potrivit articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1724, în cazul în care un stat membru nu furnizează informațiile, explicațiile și instrucțiunile prevăzute la articolele 9-11 și la articolul 13 alineatul (2) litera (a) din același regulament într-o limbă oficială a Uniunii pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri, statul membru respectiv solicită traduceri în limba respectivă, în limitele bugetului disponibil în acest scop.

Procedura și concluziile părților

- 18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 4 februarie 2019, reclamantele, Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea flamandă) și Vlaams Gewest (Regiunea flamandă), au introdus prezenta acțiune.
- 19 Prin înscrisuri separate depuse la grefa Tribunalului la 26 aprilie și, respectiv, la 29 aprilie 2019, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au invocat inadmisibilitatea acțiunii în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. La 11 iunie 2019, reclamantele au prezentat observațiile cu privire la excepția de inadmisibilitate.
- 20 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 15 mai 2019, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Parlamentului și ale Consiliului.
- 21 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea Regulamentului 2018/1724;
 - obligarea Parlamentului și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 22 Comisia și Consiliul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 23 În temeiul articolului 130 alineatele (1) și (7) din Regulamentul de procedură, la solicitarea pârâtului, Tribunalul poate să se pronunțe asupra inadmisibilității sau asupra necompetenței fără a intra în dezbateră fondului. Întrucât în speță, Parlamentul și Consiliul au solicitat pronunțarea asupra inadmisibilității, Tribunalul, considerând că este suficient de lămurit pe baza înscrisurilor din dosar, urmează să se pronunțe asupra acestei cereri fără continuarea procedurii.
- 24 Parlamentul și Consiliul arată că reclamantele nu sunt vizate în mod individual de Regulamentul 2018/1724, astfel încât nu au calitate procesuală activă pentru a formula o acțiune în anularea acestuia.

- 25 Trebuie arătat, pe de o parte, că reclamantele sunt entități regionale belgiene. Pe de altă parte, astfel cum reiese din primul și din al cincilea paragraf introductiv, Regulamentul 2018/1724 a fost adoptat în temeiul articolului 21 alineatul (2) și al articolului 114 alineatul (1) TFUE și, în consecință, potrivit procedurii legislative ordinare în sensul articolului 289 alineatul (1) și al articolului 294 TFUE.
- 26 Rezultă că, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, în calitate de entități infrastatale, reclamantele au calitate procesuală activă pentru a formula o acțiune în anularea Regulamentului 2018/1724, cu condiția să fie vizate în mod direct și individual de acesta în sensul dispoziției menționate. Astfel, acțiunea unei entități regionale sau locale nu poate fi asimilată acțiunii unui stat membru, noțiunea de stat membru în sensul articolului 263 al doilea paragraf TFUE vizând numai autoritățile guvernamentale ale statelor membre. Această noțiune nu poate fi extinsă la guvernele regiunilor sau a altor entități infrastatale fără a aduce atingere echilibrului instituțional prevăzut de tratat (a se vedea în acest sens Ordonanța din 26 noiembrie 2009, Região autónoma dos Açores/Consiliul, C-444/08 P, nepublicată, EU:C:2009:733, punctele 31 și 33 și jurisprudența citată).
- 27 Rezultă, de altfel, dintr-o jurisprudență constantă că normele constituționale naționale atributive de competență nu pot determina, în sensul articolului 263 TFUE, calitatea procesuală activă a entităților regionale (a se vedea Ordonanța din 26 noiembrie 2009, Região autónoma dos Açores/Consiliul, C-444/08 P, nepublicată, EU:C:2009:733, punctul 63 și jurisprudența citată). În consecință, simplul fapt că o autoritate regională deține anumite competențe în materia vizată de actul pe care îl atacă nu îi conferă calitate procesuală activă, dacă actul în cauză nu o afectează în mod direct sau, eventual, în mod individual.
- 28 Întrucât Parlamentul și Consiliul invocă inadmisibilitatea acțiunii pentru lipsa afectării individuale a reclamantelor, este necesar să se examineze dacă acțiunea este admisibilă în raport cu această condiție.
- 29 În această privință, trebuie arătat că o condiție, precum cea prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, potrivit căreia persoanele fizice sau juridice altele decât destinatarii unui act trebuie să fie vizate în mod individual de acesta, impune ca măsura contestată să le aducă atingere din cauza anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează într-un mod analog celui în care ar fi individualizat destinatarul unui astfel de act (a se vedea Ordonanța din 26 noiembrie 2009, Região autónoma dos Açores/Consiliul, C-444/08 P, nepublicată, EU:C:2009:733, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 30 În speță, din cuprinsul punctelor 29, 35, 52, 57 și 72 din cererea introductivă reiese că, deși solicită în mod formal anularea în tot a Regulamentului 2018/1724, reclamantele își concentrează argumentația pe pretensele ilegalități care ar privi dispozițiile acestuia în temeiul cărora statele membre sunt obligate să facă anumite informații accesibile într-o limbă oficială a Uniunii care este pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri (a se vedea punctele 15 și 16 de mai sus).
- 31 În mod corelativ, din cuprinsul punctelor 20 și 22 din cererea introductivă reiese că reclamantele afirmă că au calitatea procesuală activă pentru a formula o acțiune în anularea Regulamentului 2018/1724, făcând referire la efectele pe care le generează asupra competențele lor dispozițiile acestuia ce au ca obiect impunerea obligațiilor menționate la punctul 30 de mai sus.
- 32 În consecință, trebuie să se aprecieze dacă reclamantele sunt afectate în mod individual, în sensul expus la punctul 29 de mai sus, de articolul 9 alineatul (2), de articolul 10 alineatul (4), de articolul 11 alineatul (2) și de articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2018/1724.
- 33 În această privință, reclamantele susțin că dispozițiile în cauză repun în discuție politicile aplicate în temeiul a numeroase acte a căror autoare sunt și care urmăresc să confirme sau să pună în aplicare utilizarea exclusivă a limbii neerlandeze în comunicările dintre ele și public. Astfel, în măsura în care

dispozițiile citate la punctul 32 de mai sus ar determina utilizarea unei alte limbi decât neerlandeza în raporturile reclamantelor cu persoanele administrate, acestea ar împiedica reclamantele să își exercite competențele astfel cum înțeleg să o facă și le-ar obliga chiar să le exercite într-un mod contrar legislației aplicabile, anumite aspecte fiind de anvergură constituțională.

- 34 În plus, dispozițiile citate la punctul 32 de mai sus ar aduce atingere efectivității politicii de integrare civică, instituită de reclamante, potrivit căreia străinii care se stabilesc în Flandra (Belgia) sunt stimulați să învețe limba neerlandeză.
- 35 Potrivit reclamantelor, calitatea lor procesuală activă decurge din faptul că Regatul Belgiei este împărțit în regiuni lingvistice și din repartizarea competențelor în materie lingvistică prevăzute de Constituția belgiană, construită astfel în cadrul unui „conflict lingvistic” nemaîntâlnit în alte state membre.
- 36 Trebuie arătat, în primul rând, că obligația stabilită în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1724 de a se asigura că utilizatorii au acces online rapid pe paginile lor web naționale la informațiile vizate la articolul 2 alineatul (2) din același regulament (a se vedea punctele 11 și 12 de mai sus) revine, fără distincție, tuturor statelor membre.
- 37 În al doilea rând, în mod similar, reiese din articolul 9 alineatul (2), din articolul 10 alineatul (4) și din articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2018/1724 că obligația de a face informațiile în cauză accesibile într-o limbă oficială a Uniunii care este pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri revine fără nicio excepție tuturor autorităților naționale competente în materie. Același lucru este valabil și în ceea ce privește obligația de a acorda utilizatorilor, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (a) din același regulament, posibilitatea de a consulta instrucțiunile care le permit să îndeplinească procedurile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din acesta într-o limbă oficială a Uniunii pe larg înțeleasă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri.
- 38 Rezultă că orice autoritate națională competentă să pună în aplicare normele instituite de Regulamentul 2018/1724 este afectată de acesta în același mod în care sunt afectate reclamantele, în calitatea lor de autorități cu astfel de competențe în temeiul dreptului belgian.
- 39 În această privință, desigur, o autoritate infrastatală poate fi considerată ca fiind vizată în mod individual de un act al Uniunii atunci când acesta afectează un act al cărui autoare este și o împiedică astfel să își exercite competențele proprii pe care i le conferă dreptul național (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2005, Land Oberösterreich și Austria/Comisia, T-366/03 și T-235/04, EU:T:2005:347, punctul 28).
- 40 Totuși, având în vedere definiția afectării individuale în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea punctul 29 de mai sus), aceste împrejurări pot justifica o astfel de afectare a autorității infrastatale numai într-un context în care actul atacat are ca obiect exclusiv exercitarea competenței Uniunii în raport cu un act precis adoptat de respectiva autoritate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 aprilie 1998, Vlaams Gewest/Comisia, T-214/95, EU:T:1998:77, punctele 17 și 29; Hotărârea din 23 octombrie 2002, Diputación Foral de Álava și alții/Comisia, T-346/99 -T-348/99, EU:T:2002:259, punctele 14 și 37, și Hotărârea din 5 octombrie 2005, Land Oberösterreich și Austria/Comisia, T-366/03 și T-235/04, EU:T:2005:347, punctele 11-14 și 27-30).
- 41 Or, Regulamentul 2018/1724 a fost adoptat în cadrul competențelor Uniunii prin care se urmărește atingerea obiectivelor descrise la articolele 21 și 114 TFUE, și anume ameliorarea funcționării pieței interne prin facilitarea condițiilor de exercitare a drepturilor care decurg din aceasta. În acest context, astfel cum reiese din dispozițiile menționate la punctele 36 și 37 de mai sus, Regulamentul 2018/1724 privește punerea la dispoziție de către statele membre a anumitor informații esențiale în scopul exercitării drepturilor de liberă circulație și de ședere conferite cetățenilor de anumite dispoziții ale

dreptului Uniunii. Adoptarea acestui regulament nu are, așadar, ca obiect exercitarea competenței Uniunii în privința unor acte precise adoptate de reclamante cu privire la utilizarea limbii neerlandeze în relațiile dintre administrație și cetățeni.

- 42 În plus, o abordare potrivit căreia orice interferență între domeniul de aplicare al unui act al Uniunii și cel al actelor adoptate de o autoritate infrastatală implică faptul că aceasta este o persoană afectată în mod individual de actul Uniunii ar ridica practic autoritățile infrastatale astfel vizate la rang de state membre destinate ale actelor Uniunii. Prin urmare, o asemenea abordare ar pune în discuție echilibrul instituțional prevăzut de tratat (a se vedea punctul 26 de mai sus), astfel încât, contrar celor susținute de reclamante, ea nu poate fi reținută.
- 43 Această concluzie nu este repusă în discuție de faptul că legislația belgiană privind utilizarea limbilor în materie administrativă ar rezulta, potrivit reclamantelor, dintr-o serie de compromisuri încheiate la finalul unei lungi perioade de negocieri solicitante, care și-ar găsi astăzi expresia în parte în constituția acestui stat membru. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 27 de mai sus, repartizarea competențelor în temeiul normelor constituționale naționale atributive de competență nu poate determina calitatea procesuală activă a entităților infrastatale.
- 44 În sfârșit, trebuie amintit că motivele invocate de reclamante vizează exclusiv preținsele nelegalități care ar afecta articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (4), articolul 11 alineatul (2) și articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2018/1724. În plus, reclamante afirmă că au calitatea procesuală activă pentru a introduce acțiunea în anularea Regulamentului 2018/1724 făcând referire exclusiv la efectele pe care le au dispozițiile în discuție asupra competențelor lor (a se vedea punctele 30 și 31 de mai sus).
- 45 În aceste condiții, trebuie să se constate că, astfel cum arată Parlamentul și Consiliul, Regulamentul 2018/1724 nu le privește individual pe reclamante, astfel încât acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă.
- 46 Conform articolului 144 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, atunci când pârâtul a depus o excepție de inadmisibilitate sau de necompetență, prevăzută la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, pronunțarea asupra cererii de intervenție nu are loc decât după respingerea excepției sau unirea acesteia cu fondul. În speță, întrucât acțiunea este respinsă ca inadmisibilă în totalitate, nu este necesară pronunțarea cu privire la cererea de intervenție formulată de Comisie, conform articolului 142 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 47 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune ca acestea să fie obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Parlament și de Consiliu, conform concluziilor acestora din urmă.
- 48 În plus, în aplicarea articolului 144 alineatul (10) din Regulamentul de procedură, dacă, precum în speță, judecata în cauza principală se finalizează înainte de pronunțarea cu privire la cererea de intervenție, autorul cererii de intervenție și părțile principale suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție. Dat fiind că cererea de intervenție nu a fost notificată părților principale și că, prin urmare, acestea nu au fost puse în situația de a iniția cheltuieli de judecată, trebuie să se considere că Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată în această privință.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

dispune:

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**
- 2) Nu este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.**
- 3) Vlaamse Gemeenschap și Vlaams Gewest suportă cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene, pe lângă propriile cheltuieli de judecată.**
- 4) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.**

Luxemburg, 10 decembrie 2019.

Grefier
E. Coulon

Președintă
M. J. Costeira